

LA VEU DEL CASAL

INFORMATIU MENSUAL

ARRIBA SETEMBRE!
COMENÇA L'ESCOLA!

n. 223 - setembre 2020

Carrer Tibidabo, 7 - 08197 Valldoreix
Telf. 935 898 689
Correu elect. casal.avis@valldoreix.cat
www.avisvalldoreix.santcugatitats.net

CURIOSITATS

M'he passejat pel Casal i tot és buit. Sortiré a fora per veure si trobo alguna persona. Tampoc no es veu ningú, però veig unes cadires posades a distància.

Tot està net i les fulles, que amb tanta calor han caigut abans d'hora, recollides en un cove.

Em fan venir ganes d'ajure'm una estona i així, anar esperant que vagin arribant les persones per a les quals han preparat les cadires. Arriben socis valents, no són gaire nombrosos, es poden comptar amb els dits d'una mà: quatre.

Soci protector

S'asseuen i una veu serena els trasllada a la natura. És una natura amable amb arbres i flors, hi ha un camí que ens porta a una casa on trobem molta gent que comparteixen amistat i felicitat, tan difícil d'assolir en aquest món tan pandèmic que vivim.

Hem arribat a un món idíl·lic. Tançant els ulls, ens hem immers en un paradís de pau.

Gràcies, ens convenia...

Follet tafaner

IMPREMTA RÀPIDA DIVERSA

en paper, plàstic, fusta...

Llibres Revistes

Flyers Tríptics Targetes i targetons Sobres Postals Capses

Records

Clauers Llapis Imants

Trofeus

Metacriat Expositors

Renodrac

Pg Ratapinyada 13 VALLDORREIX

93 589 38 12

Menjadors i caixes niu

www.RENODRAC.ES

EDITORIAL

Continuem amb la pandèmia. No ens la podem treure de sobre.

El Casal segueix tancat i ara comprovem com el trobem a faltar.

Sentim l'enyorança de la trobada amb les amigues i amics, el dia a dia que ens omple el temps amb propostes interessants. Fins quan? Això és el més angoixant: no ho sabem.

Però tenim la sort de gaudir d'un espai exterior: un jardí que s'ha anat millorant amb el temps. Últimament s'ha cobert l'espai de la petanca amb un tendal que convida a fer-hi estada, a més, naturalment, de poder jugar a l'ombra.

Això demostra l'agilitat de moviments/gestions dels que ho porten. Si no es poden fer activitats a dintre les farem a fora. Es continua fent el que es pot amb l'esperança ferma d'un demà millor.

GRÀCIES als que ho feu possible vetllant perquè el Casal segueixi ben viu.

RACÓ DE REFLEXIÓ

HA ARRIBAT EL MOMENT

No podem esperar més per a canviar la nostra postura enfront els esdeveniments opressius que vivim.

Ha arribat el moment de prendre una actitud interior d'esperança i confiança. Estant succeint situacions mundials que ens inquieten i confonen, però és que ho estem interioritzant des del temor, perquè estem perdent la connexió amb el nostre Ésser profund i etern que habita en el nostre cor.

Vivim submergits en freqüències de baixa vibració i amb això no propiciem el desenvolupament i expansió de les bones vibracions, però, jo puc, i tots podem, intentant que no ens atrapi el que ens envolta, ja que... en aquest estat de consciència generem més por i temor ja que mentre ens protegim d'allò que ens espanta, anem donant-li força en col·locar-hi l'atenció.

Decidiré ser jo qui comandi les regnes de la meua atenció. Transformaré totes les creacions inconscients que he generat al meu voltant i les transformaré en creacions harmòniques de felicitat i plenitud. D'aquesta manera contribuiré a expandir la pau i la confiança AMÉN.

Extracte del llibre d'Alicia Sánchez Camacho DIÁLOGOS ENTRE MENTE I CO-RAZÓN

Rosa Ma Preckler

VISITES CULTURALS

La incertesa provocada pel temible virus, fa que no puguem planificar les nostres Visites Culturals per a aquest proper curs. Desitjaríem poder-vos dir com era habitual : - “Aquest cop visitarem l'exposició...” Hem estat estudiant les possibilitats que tenim de programar alguna visita i les úniques propostes factibles serien les sortides a l'aire lliure. No ens volem exposar a visites en llocs tancats, ja que, segons les recomanacions mèdiques, el perill de contagi és molt elevat. Tenim alguna proposta com ara: un recorregut per conèixer els arbres monumentals de Valldoreix; organitzat per l'Ajuntament de Sant Cugat, les cases modernistes, d'aquesta ciutat; el Claustre del Monestir, encara que pràcticament tothom el coneix, sempre és agradable una estona rodejats de tanta història de la mà d'un bon guia. Aquestes sortides serien per a mitjans d'octubre. El fet de retrobar-nos i de poder asseure'ns en una taula prenent un refresc i fer petar la xerrada, pensem que ja seria enriquidor.

A través del xat de VISITES CULTURALS, us farem arribar la informació pertinent.

Esperem poder-nos veure aviat, us enyorem molt!

Assumpta - Gema

Recordeu aquella visita a la “Casa de Barrets”? I tantes altres que ens han fet gaudir... I tornarem!

CONSELLS DEL PADRÍ I DE LA PADRINA

És temps de melons i si voleu saber com triar-los, el padrí us donarà uns quants consells:

- Mirar que no tinguin cops ni zones toves.
- Ha de pesar força.
- Sacsegeu-lo i escolteu-lo. No ha de xipollejar.
- És important que tingui una aurèola d'estries a la punta
- Si no us el voleu menjar de seguida vigileu que la punta sigui seca i ben tallada.

No sé si heu sentit parlar de l'oli de raïm. S'obté de premsar en fred les llavors del raïm. És un oli molt apreciat i el padrí en compra de tant en tant. Serveix per a macerar la carn en cuinar plats molt selectes. A més també se li atribueixen virtuts terapèutiques i es fa servir en cosmètica.

Us desitjo un bon mes de setembre i guardeu-vos del virus.

Antoni Mallol

NOTA IMPORTANT!

Preguem als socis que no hagin satisfet la quota del 2020 ho facin com més aviat millor. Donat que no tenim Secretaria per culpa del confinament, podeu fer-ho mitjançant transferència o ingrés al nostre compte: ES76 2100 2776 3102 0006 8248

També podeu domiciliar el pagament, indicant-nos el vostre número de compte i girarem el rebut per l'import corresponent. Aquest sistema seria el millor, ja que així cada any giraríem l'import de la quota sempre a primers d'any, data en què, a partir del 2021, es passaran tots els rebuts.

el comerç de proximitat col·labora amb el casal

Socis protectors

CLÍNICA DENTAL VALLDOREIX

Dra. Mercè Bellosta

— Estètica Dental —

— Implants —

— Odontologia general —

— Nens i adults —

C/Albert Rosas, 4 (Valldoreix)
Tel. 93 589 11 56
cdvalldoreix@hotmail.com
www.clinicadentalvalldoreix.com

DESAVIA

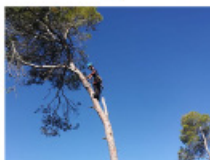
SERVICIOS DE JARDINERÍA

www.desavia.es - info@desavia.es

Grup de
Jardineria
de Catalunya

- Mantenimiento
- Puesta a punto
- Podas y Talas
- Sistema de Riego

PROMO Mantenimiento 99€!

Llámanos o envíanos un mensaje

Te visitamos sin compromiso

Zona Valldoreix, Mirasol y St.Cugat

607 774 698

633 851 606

BAR RESTAURANTE Angel

Menús de lunes a viernes
Sábados gran surtido de tapas

Mossèn Cinto Verdaguer, 13 · 08197 Valldoreix · 93 674 11 29

PENSAMENTS

“Como se pasa la vida... tan callando” (Coplas de Jorge Manrique)
Aquest matí, com cada divendres, he anat a Barcelona a l'empresa familiar, on col·laboro amb feines senzilles.

Avui m'ha tocat disminuir l'arxivador mitjançant la trituració de documents antics fins a l'any 2010, ja que es considera suficient guardar fins a deu anys enrere.

No he pogut deixar de mirar el que s'anava destruint convertit en fines tires de paper.

Entre els documents hi havia l'escriptura de la compra d'un immoble que després hem heretat de part d'un germà que no va tenir fills.

Signatures de la meva cunyada, fotos carnet, factures d'obres, fotos de l'immoble,... Tot anava passant per la màquina devoradora de temps passats. Quantes coses, quantes vides. Diferents propietaris, administradors, llogaters amb els seus contractes corresponents.

Però l'immoble segueix. S'ha reformat la façana, s'hi ha posat ascensor, i es fa un bon manteniment.

Espero que quan dintre, no sé quants anys, es torni a buidar l'arxivador, la persona que en tingui cura pensi també en l'esforç de les generacions anteriors.

Ara m'ha vingut un altre pensament: Potser no caldrà fer-ho perquè tot serà digital i s'esborrarà fàcilment, si es vol.

I tampoc no sabem el futur de l'immoble. “Como se pasa la vida...”

*Recuerde el alma dormida,
avive el seso y despierte
contemplando
cómo se pasa la vida...*

Isabel

Parlem bé el català,

No s'ha de dir

Retràs
Retrassar
Retrete
Retxassar
Retxasso(de)
Retxifla
Retxinar
Retxistar
Retxistar(sense)
Retxonxo

Cal dir

Retard
Retardar
Comuna, secreta
Rebutjar
De retop
Xiuladissa//Befa
Grinyolar, cruixir, carrisquejar
Piular
Sense dir ni piu
Rodanxó

FILOSOFIA DE BUTXACA

L'ESPERANÇA ÉS EL SOMNI DE L'HOME DESPERT.

ARISTÒTIL 384 aC - 322 aC - filòsol grec

UNA RONDALLA: FER EL BENEIT

Antigament també hi havia peatges. El pas dels portals no sempre havia estat franc. De vegades, per entrar a una població es feia pagar un petit tribut, que rebia el nom de portalatge.. Hi havia, però, alguns afortunats que n'estaven exclosos entre altres els toixos i beneitons. D'aquí ve el refrany: Fer el beneit per no pagar el portal

També es diu "per no pagar el pont", ja que els beneits que transitaven per la vida com si portessin al damunt un salconduit que certifiqués que eren curts de gambals, també estaven exempts de pagar el tribut de pontatge. Tampoc no pagaven captaires, almoniers, comedians, farsants i joglars, però aquests darrers havien de cantar o fer una petita mostra de les seves actuacions per divertir una estona portalers o ponters. En definitiva, fer-se el beneit donava els seus rèdits.

Qui vulgui pot intentar practicar de fer-se el beneit en els peatges de l'autopista, a veure si produeix el mateix efecte i aconsegueix passar de franc, com succeïa en el temps en què es pagava el dret de portalatge.

PASTÍS FRED D'ESCALIVADA

Ingredients per a 6 persones:

400 gr. d'albergínies, 800 gr. pebrot vermell, 250 gr. de cebes tendres, 200 cc. de crema de llet, 5 ous, 1 rovell, oli, sal i pebre. 1 motlle de plum-cake de 27x10.

Escaliveu les albergínies i els pebrots, (si podeu fer-ho a la brasa molt millor, el gust és diferent que fet al forn) peleu-los i deixeu que s'escorrin.

Filetegeu les cebes, saleu-les i fregiu-les en una paella amb una mica d'oli, i a poc a poc.

Talleu a tiretes primes i per separat l'albergínia i el pebrot, saleu-los. Fregiu el pebrot, amb poc oli, fins que s'estovi.

Unteu l'interior del motlle amb oli o llard, i enganxeu-hi paper de forn.

Bateu els ous, el rovell, i la crema de llet en un bol gran, poseu-hi sal i pebre.

Ompliu el motlle amb tires d'albergínia, i pebrot, intercalant la ceba, i aneu-hi tirant entre capa i capa, la crema preparada.

Poseu el motlle al bany maria, amb el forn calent, durant 45 a 50 minuts (si es cou massa de sobre, tapeu-lo amb paper de forn) comproveu amb una agulla si ja és cuit, si aquesta surt neta, està a punt de treure'l del forn.

Desemmotlleu-lo quan sigui completament fred, és recomana que feu el pastís el dia abans.

Per cobrir-lo feu una salsa d'olives.

Ingredients : 100 gr. d'olives negres, 3 filets d'anxoves, i oli.

Tritureu les olives sense pinyol, i les anxoves, amb l'ajuda d'una batedora, barregeu-hi l'oli fins que quedi una salsa lligada. (Cobriu lleugerament el pastís)

Una altra opció és acompanyar-lo amb una salsa de tomàquet.

Ingredients: 500 gr. de tomàquets madurs, 4 alls, oli, sal i orenga.

Poseu bastant d'oli en un cassó i fregiu-hi a poc a poc els alls laminats, quan comencin a enrossir-se tireu-hi els tomàquets rentats, trossets i sense pelar, junt amb l'orenga, a meitat de cocció afegiu-hi una mica de sal i sucre. Quan el tomàquet sigui cuit, passeu-lo pel passapuré.

Desemmotlleu el pastís en una plata, i cobriu-lo lleugerament amb la salsa de tomàquet. La salsa restant serviu-la en una salsera a part.

Acompanyeu el pastís d'escalivada envoltat de triangles de pa anglès fregit.

Mercè

En aquest enllaç al BLOG DE CUINA DE LA MERCÈ, hi trobareu moltes idees per a cuinar des del confinament:

<https://cuinaalaveudelcasal.blogspot.com/>

PECULIARITATS DEL MÓN

Sabies que la Fontana di Trevi és la font més gran de Roma? És la més gran de les 280 fonts històriques que existeixen i de les més de 2.500 fonts repartides per tota la ciutat; té 20 m d'ampla per 26 m d'alçada i està situada en una petita placeta, adossada al Palau Poli.

La seva ubicació actual no és la que es va preveure al principi, perquè el Papa Urbà VIII, la va fer canviar de costat dins de la plaça per poder veure-la des de la finestra del Palau del Quirinal. Si hi arribes pel carrer Via de San Vincenzo o per Vicolo del Forno, gaudiràs d'una imatge inoblidable, perquè et queda just enfront. El seu nom "Trevi" significa tres vies, ja que en aquesta placeta hi conflueixen tres carrers.

El seu origen es remunta a l'any 27 aC. quan el General Agripa va fer canalitzar l'aigua d'una surgència que es trobava a 22 km. de la ciutat mitjançant un aqüeducte "Acqua Virgo" o Aigua Verge; en aquest lloc acabava el seu recorregut en tres basses on la gent es podia proveir d'aigua extraordinàriament pura i cristal·lina. Al llarg dels segles es va mantenir inalterable fins que a l'època del Renaixement, s'iniciaren les obres per fer la gran Fontana que podem veure en l'actualitat. L'any 1762 es va finalitzar. És dedicada a Neptú i la força dels mars, en marbre traverti; el seu arquitecte i escultor Nicola Salvi va morir abans de veure-la acabada i va ser Giuseppe Pannini, onze anys més tard, qui la va acabar.

I direu, que no ens parla de la tradició de llençar la moneda a l'aigua?. I és clar que sí. Aquest costum prové de l'antiga Roma, on la gent quan havia d'emprendre algun viatge o desplaçament, encomanava la seva seguretat i retorn "sans i estalvis" als déus i per això llençaven una moneda a un riu, llac o font.

La tradició ens diu que hem de llençar la moneda amb els ulls tancats, d'esquena a la font, amb la mà dreta i per sobre de l'espatlla esquerra, així segur que tornarem a Roma; si en tirem dues, ens enamorarem i tres, ens casarem amb aquest amor. Aquesta darrera tradició va inspirar la pel·lícula i una cançó amb música de Jule Styne i lletra de Sammy Cahn que va fer famosa la veu de Frank Sinatra on s'explicava la història romàntica de tres noies americanes de vacances a Roma, "Tres monedes a la font". Three coins in the fountain. Però l'escena més famosa mai filmada a la Fontana, és la de la "Dolce Vita", on una rotunda sueca anomenada Anita Ekberg, es banyava, resistint el fred de la capital romana, en ple mes de març, mentre un astorat Marcelo Mastroiani amb roba d'abrigar sota el seu vestit, se la mirava; això passava l'any 1960.

No t'hi pots banyar ni recollir les monedes del fons, sota multa de 500 €; els diners que recullen els operaris de l'ajuntament van a parar a obres de beneficència, concretament a Càritas; representen més d'un milió d'euros anuals. L'aigua de la font actualment no és potable i en dues ocasions, acti-

vistes internacionals l'han tenyida de vermell com a protesta contra el Mercat Mundial.

Finalment, no tan coneguda, existeix una segona tradició, (en desús) que ens diu que hem d'omplir un got nou, per estrenar, amb aigua de la font i fer-la beure a la persona estimada per assegurar-nos la seva lleialtat i fidelitat eterna.

CIAO AMICI !!!

Teresa Sanchis

Reconeixeu la parelleta? L'Isidre i la Carme, els caminadors oficials del Casal! Doncs bé, estan pensant en tornar a fer les passejades.

Això sí, seria a l'octubre i seguint els protocols establerts, suposant que la pandèmia no hagi empitjorat i es tinguin ordres taxatives de fer novament confinament dur.

Els passejos per Collserola és una de les coses que segur molts enyorem. Tenim uns indrets espectaculars sense sortir de Valldoreix, i si ampliem a Les Planes, Vallvidrera i La Floresta constatem que és un paradís.

Potser s'haurà de limitar a caminades curtes que no suposin agafar cap transport públic, però a poc que puguem ho intentarem, ni que sigui en "fila índia".

LES NOSTRES ACTIVITATS

Avui podem parlar dels Marxosos, i és que sens cap mena de dubte, podem definir aquest grup com un dels fenòmens socials de Valldoreix.

Les seves actuacions sempre són esperades amb expectació i els plens absoluts, en els dies d'actuació, han estat una constant des dels darrers anys. Els Marxosos van néixer fa uns 25 anys, gràcies a l'entusiasme d'un grup de gent, entre els quals cal destacar l'incansable Pere Bordes (epd) veritable ànima, la seva esposa la Isabel Castells, l'Enric Cusó, la Pepita Aguirre, (fa molts pocs dies la vam felicitar pels seus recent estrenats 100 anys), i d'altres, tots ells molt afins al nostre Casal.

En aquest llarg període de temps diversos han estat els directors, i molts els components. El grup, com acostuma a passar en la majoria de casos, ha passat èpoques brillants i altres que no ho han estat tant, però gràcies a la perseverança de tots, ha anat superant etapes fins a convertir-se en un dels principals referents de l'espectacle en Play Back. Les seves innovacions dins del gènere, sovint imitades per altres grups, n'han estat una mostra. La seva evolució ascendent comença de la mà d'una directora amb molta noció de l'espectacle i amb molta empenta, la Teresa Castella acompanyada del seu marit en Miquel Frades, un gran amant de la sarsuela. Qui no recorda tot l'ampli ventall de quadres d'aquest gènere que ens havien ofert? Malauradament el temps no passa en va. Uns anys després, uns atrevits van voler fer quelcom diferent i així van néixer els musicals Mary Poppins, Parlem del Fart West, gran creació de l'Imma Roca i del seu marit l'Albert Roig i Lili.

Aquest personatge de Lili fou interpretat per la Marcenia Baqués, que va fer el seu debut en el grup i que poc temps després es convertí en l'actual directora. La llista d'artistes que han intervingut al llarg dels anys, ha estat nom-

—→

brosa i de gran qualitat, no citaré noms, ja que no seria just que en quedés algun en el tinter de l'oblit. En l'actualitat els quadres de ball de conjunt, sempre amb un vestuari molt acurat i cuidant els detalls al màxim, és un dels punts forts de les seves actuacions. També s'ha fet una aposta decidida per difondre l'òpera. Molts han estat els fragments presentats, però, potser per la seva espectacularitat, hauríem de destacar l'entrada triomfal d'Aïda, i també la brillant posada en escena, amb el seu ball inclòs, de Carmen.

Si bé posar un ordre de mèrits a tots els directors seria injust, ja que tots sense excepció han posat el seu gra de sorra per aconseguir la realitat d'avui, sí que és de destacar la tasca feta per l'actual directora la Sra. Marcenia Baqués, que a més de treballar en la dinàmica del show, ha donat un impuls definitiu al teatre dins del grup. Si bé sempre s'havien fet algunes obres d'una forma tímida, no ha estat fins a la creació d' EL CERCLE, obra seva, on ha esclatat la realitat teatral de la companyia amb tota la seva força.

Molts preguntareu, quin és o quin ha estat, el secret de l'èxit dels Marxosos. Us ho dic: no hi ha secrets, el treball constant! Un treball ben pensat i fet, a vegades dur, amb molts assajos, però que sempre comporta la satisfacció de l'èxit. De moment l'únic que ha estat capaç d'aturar l'èxit dels Marxosos ha estat la Covid-19. Quan podran tornar? Serà tot igual? El temps ens ho dirà, solament puc garantir-vos que les ganes hi són. La pandèmia ens ha robat a tots un any de gaudir de les seves actuacions.

No voldria acabar aquest comentari sense un record per a tots els marxosos que al llarg d'aquests anys ens han deixat. Grans artistes i millors persones. Sempre estaran en el nostre record. Descansin en pau!

Josep

Soci protector

**CARNISSERIES
CAN BERNAT**

**Ramón Escayola, 91
Telf. 93 583 14 21**

**Varietat
de productes càrnics,
vedella ecològica i de pagès,
xai, cabrit, bou...**

el comerç de proximitat col·labora amb el casal

Socis protectors

L'ÚNIC
FORN
ARTESÀ DE
VALLDOREIX

BONAPARTE

PA I DOLÇ

Rbla. Moisés
Jacint Verdaguer, 21
08197 Valldoreix

Tel. 93 315 30 10
www.bonaparte.cat

**El jardí
de les
Delícies**
—
BAKERY - COFFEE

Plaça Mas Roig, 2
telèfon: 93 280 99 06
VALLDOREIX

Obert de 8 a 20 h

Caps de setmana
a partir les 19 h

SOPARS, COPES I CÒCTELS

SERVEI A DOMICILI

936 743 534

PLAÇA MAS ROIG

Condis
Valldoreix

CONSULTA CONDICIONS

ACTIVITATS QUE PODEM PRACTICAR

Exercicis estirats en una màrrega o al llit

De panxa enlaire

Per millorar la respiració

Estirats, inspirem inflant la caixa toràctica i el pit, mantenim l'aire 3 segons i el traiem suaument.

Repetim l'exercici 3 vegades.

Per reforçar la musculatura abdominal

Amb una cama flexionada, estirem l'altra cama i la mantenim així 5 segons, flexionant el genoll al màxim.

Estirem la cama tant com puguem i l'abaixem lentament fins que quedi recolzada a terra.

Repetim el moviment 10 vegades amb cada cama.

Per reforçar la musculatura abdominal

Amb les dues cames flexionades i els peus recolzats a terra, portem la cama dreta al pit i tornem a la posició inicial.

Repetim el moviment 10 vegades amb cada cama.

LA TEMPTACIÓ

En la nostra llunyana educació sentíem dir; la temptació és dolenta, l'hem de vèncer.

Tots hem tingut al llarg de la vida diverses temptacions que hem superat amb esforç i ara no sabem si valia la pena. Ara tenim temptacions diferents. Per exemple menjar coses que no ens convenen per a la salut i el pesat colesterol que ens enreda les analítiques.

Hi ha una altra temptació que se'ns fa difícil de guanyar i en la qual podem caure sovint.

No sé si l'endevineu. És quan els peus ens diuen prou o la calor ens treu les ganes de fer res. Simplement: és la cadira. Gran temptació en diverses formes; cadira baixa, de vímet, la butaca, el sofà, la gandula etc.

Diuen que la mandra és un defecte general de la gent gran i la causa de moltes negacions; no puc, estic cansat/da...La cadira pot ser també un símbol del descans per tornar a començar.

Una simpàtica temptació que ens ajuda a continuar.

Isabel Castells

Llic. B.A. Pinto

**FARMÀCIA
VALLOREIX**

OBERT TOTS ELS DIES DE L'ANY

Laborables de 08:30 a 22:00 h	Dissabtes i festius de 09:00 a 22:00 h
---	--

C. Església, 3 - 08197
Sant Cugat del Vallès - Barcelona
T. 93 674 28 71
farmaciavalldoreix@hotmail.com

Socis protectors

**EL
RACÓ
DEL
PA**

T. 93 675 99 00

Av. Mas fuster 2, Valldoreix
elracodelpa.vdx@gmail.com

TIBIDABO

Antigament el pla de Barcelona no estava embotit de cases. Era una planura agradosa en lleu pendent. A una banda hi havia els aiguamolls del Besòs, amb boscos de ribera i caça abundant. A l'altre extrem, la fèrtil desembocadura del Llobregat, amb horts i arbres fruitals. Al mateix pla, sobre el món Tàber, es trobava la ciutat. Cases pairals i una munió de pobles arrodonien la bella estampa. El "catxalot ancorat" de Montjuïc tancava la marina pel sud. Era una imatge idíl·lica.

De manera que no va ser estrany, segons una antiga tradició, que se situés al cim de la serra de Collserola un dels episodis que es poden llegir a l'evangeli de sant Mateu.

Una vegada Jesucrist se'n va anar al cim d'una muntanya a meditar. Era el cim de Collserola. Aleshores va passar el dimoni i va tenir la idea diabòlica de temptar Jesús. Li va mostrar tot el que es veia des d'allà dalt, que era esplèndid, i li va dir afuant la mirada:

- Vet aquí tot el que et donaré si t'agenolles i m'adores.

En aquella època, però, els dimonis parlaven en llatí. I la frase temptadora del diable va ser:

- Haec omnia tibi dabo se cadens adoreris me

Que traduït al català vol dir: "Tot això et daré si et postres i m'adores"

I així és com del cim de Collserola, a partir d'aquell fet memorable, se'n va dir Tibidabo.

No cal dir que Jesús, amb bones paraules, això sí, va engegar el dimoni a pastar fang. Diu la tradició que el banyeta va seguir carena enllà i, tot evitant passar per Santa Creu d'Olorda, va arribar fins a Martorell, on la població maldava, sense sortir-se'n, per bastir un pont sobre el Llobregat ... El famós Pont del Diable.

REFLEXIÓ

Pensem que després d'aquest forçat confinament, i que malauradament no sabem fins quan s'allargarà, és un bon moment per a fer-nos una reflexió: Trobem a faltar el Casal? Què faries per a millorar-lo? T'agradaria formar part de la Junta? La resposta a la primera de les preguntes serà majoritària

- Sí! Trobem a faltar el Casal.

La resposta a la segona pregunta és més complexa, segur que la majoria no s'ho han plantejat. Sí que és cert que en alguns casos no és així: hi va haver una campanya a favor del futbolí, que finalment i gràcies a la col·laboració dels mateixos interessats, es va aconseguir. La Petanca ha estat un problema continu, amb molta il·lusió es va fer la pista que està enmig dels arbres. No ha estat possible jugar-hi! Els responsables de l'EMD entestats en què la terra era la reglamentària, per contra els nostres jugadors que no! que la pilota no corre. I no ens en vàrem sortir. La Petanca reuneix un nombre molt fidel d'adeptes, és per això que alguna cosa s'havia de fer. Pensat, discutit i aprovat! Hem comprat i ens han col·locat una pèrgola en el passadís lateral del pati i ara poden jugar allí a resguard del sol. Posem aquests dos exemples, per fer entendre que intentem, no sempre és possible, des de la Junta, donar forma i contingut a les vostres demandes. La resposta a la tercera pregunta és més dolorosa "T'agradaria formar part de la Junta?" Aquí la resposta malauradament és quasi unànime:

- NO!

Totes les decisions són vàlides, però, us heu parat a pensar per un moment, si tots féssim igual, què seria del nostre Casal?

- Jo no serveixo...

- Ho feu molt bé...

En el fons, excuses. Hi ha moltes maneres de col·laborar o de ser de la Junta en el marc de les capacitats de cadascú, ningú no neix ensenyat. La dita "Entre tots ho farem tot" és vàlida. Creiem que entrar en el que ja m'ho faran, que ho facin els altres, és egoisme. Ser de la Junta comporta feina, dedicar-hi una estona, a vegades sacrificis, però també una gran satisfacció, col·laborar a la bona marxa del nostre Casal, fer-lo cada dia millor, sentir-lo més proper, més nostre. Creiem que cal reflexionar. Tu ets una persona molt vàlida, volem comptar amb tu! El teu Casal et necessita.

EL CARBÓ

Un home, que anava periòdicament a trobades amb els seus amics, de sobte, sense avisar, va deixar de participar en les seves activitats.

Passades unes setmanes, una nit molt freda, un integrant del grup va decidir visitar-lo. Va trobar l'home a casa, sol, assegut davant la llar de foc. Hi cremava una foguera brillant i acollidora. Endevinant el motiu de la visita, l'home li va donar la benvinguda. Es va fer un gran silenci.

Els dos homes només contemplaven la dansa de les flames al voltant dels troncs de llenya que espurnejaven a la llar de foc.

Passats uns minuts, el visitant, sense dir res, va examinar les brases que es formaven i en va triar una, la més incandescent de totes, i la va retirar a un costat de la llar de foc amb unes tenalles i va tornar a seure.

L'amfitrió parava atenció i, al cap d'una estona, la flama de la brasa solitària va minvar, fins que finalment va fer una brillantor momentània i el seu foc es va apagar de sobte. En poc temps, el que era una mostra de llum i d'escalfor, no era més que un negre, fred i mort tros de carbó.

Van intercanviar molt poques paraules, a banda de la salutació.

Abans de preparar-se per marxar, el visitant va tornar a agafar el carbó, ara fred i inútil, amb les tenalles i el va tornar a posar al bell mig del foc.

Immediatament, la brasa es va tornar a encendre, alimentada per la llum i l'escalfor dels carbons que tenia al seu voltant. L'amfitrió li va dir: "Gràcies per la teva visita i per la teva bellíssima lliçó. Tornaré al grup".

Per què s'extingeixen els grups?

Molt simple: perquè cada integrant que se'n retira treu foc i escalfor a la resta.

Als integrants d'un grup cal recordar-los que formen part de la flama.

És bo recordar-nos que tots som responsables de mantenir la nostra flama (la de cadascú de nosaltres) encesa, i que hem de promoure la unió entre tots per tal que el foc sigui realment fort, eficaç i durador.

Els amics ens trobem per conèixer-nos, aprendre, intercanviar idees, o, simplement, per saber que no estem sols, que hi ha un grup d'Amics i Família amb els quals podem comptar.

Mantinguem viva la flama.

Gràcies a cadascun de vosaltres per formar part de la meva foguera!!!

(Extret d'un missatge en un dels grups del Casal)

Tot i que de vegades ens pugui molestar rebre tants whatsapps, hi ha alguns comentaris als nombrosos grups que, encara que no siguin propis, ens ajuden a comprovar que som una família i que ens trobem a faltar.

serà inici de la “nova normalitat”

Propostes i consideracions

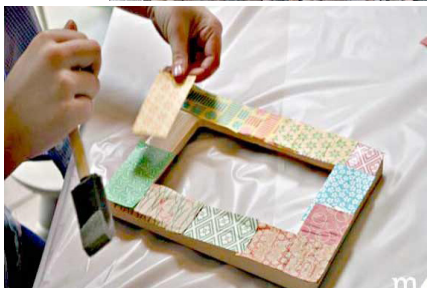
Som conscients de la gravetat del moment que estem vivint. Tanmateix, i veient la necessitat de socialització d'algunes persones sòcies del Casal, hem programat algunes activitats per aquest mes de setembre, d'acord amb el vist-i-plau de l'EMD, amb els protocols adequats i marcats per les autoritats, i sempre subjectes a possibles canvis sota les ordres de les dites autoritats.

Com podeu veure, serà una o màxim dues activitats, a les 10 i/o a les 19.00 h, a l'espai exterior, jardí posterior del Casal, entrant per la porta corresponent al costat de la Nau de Cultura. A l'entrada s'anotarà el nom de l'assistent i es prendrà la temperatura a tothom. Obligatòria la desinfecció de mans (producte proporcionat pel Casal) i l'ús de mascareta (també mascaretes a disposició de qui no en porti).

Aforament limitat a 10 persones, que se situaran a 1,5 metres de distància entre cadascuna, sigui en cadires o drets. Per aquest motiu agraïrem notifiqueu la participació a cada activitat mitjançant trucada o whats app al 665 674 962 (mòbil del Casal). Si ens passéssim de l'aforament es dividiria l'activitat en dos dies. **NO ES POT ENTRAR AL CASAL.**

Bàsicament són activitats esportives o de trobada/xerrada. En el cas de les esportives us volem encoratjar a participar a la petanca, que es pot jugar al Casal sota la nova carpa que hi hem fet instal·lar; fins ara es juga els dissabtes, però es podria jugar també entre setmana.

Proposem també una MANUALITAT, que, amb la tècnica del “decoupage”, ens permetrà decorar un cistell que encara podrem lluir aquest estiu, o algun altre objecte que preferiu, com un marc per a fotos o una caixa de mocadors d'un sol ús...

Calendari d'activitats previstes per al setembre de 2020

Dilluns - Dies 7-14-21

A les 10.00 h loga, amb Eulàlia Gudiol (7 i 14)

A les 18.30 h Balls de Coordinació, amb Montse Ferrer (7 i 21)

Dimarts - Dies 8-15-22-29

A les 19.00 h Relaxació i meditació. A càrrec de Montse Taché.

Dimecres - Dies 2-9-23-30 (el dia 16 és festiu, Sant Cebrià)

A les 10.00 h loga, amb Eulàlia Gudiol (23 i 30)

A les 18.30 h Català/Lectura, amb Anna Miquel (9 i 23)

A les 19.00 h Ping-pong. (2 i 30). Responsable Arturo Marichalar

Dijous - Dies 3 i 17

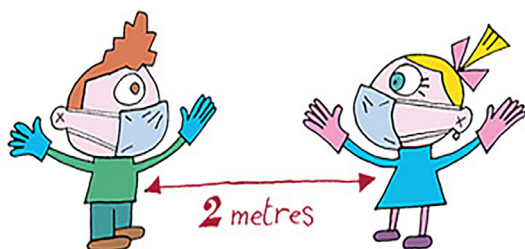
A partir de les 18.30 h Manualitats, amb Montse Roura

Divendres - Dies 4-18-25 (dia 11 festiu, Diada Nacional de Catalunya)

A les 19.00 h Ping-pong. Responsable Arturo Marichalar

Dissabte - Dies 5-12-19-26

A les 10.00 h Petanca (confirmar amb Teresa Sanchis)

A la pàgina 22 (següent) hi trobareu una taula per tal de tenir clara la programació i si voleu us la podeu imprimir o guardar al mòbil.

Esperem despertar l'interès d'aquestes poques activitats, sempre tenint en compte que estan subjectes a possibles anul·lacions obligades per la maleïda pandèmia.

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte
	1	2	3	4	5
		19.00 h PING PONG	18.30 MANUALITATS	19.00 h PING PONG	10.00 h PETANCA
7	8	9	10	11	12
10.00 h IOGA 18.30 h BALL DE COORDINACIÓ	19.00 h MEDITACIÓ	18.30 CATALÀ			10.00 h PETANCA
14	15	16	17	18	19
10.00 h IOGA	19.00 h MEDITACIÓ		18.30 MANUALITATS	19.00 h PING PONG	10.00 h PETANCA
21	22	23	24	25	26
18.30 h BALL DE COORDINACIÓ	19.00 h MEDITACIÓ	10.00 h IOGA 18.30 CATALÀ		19.00 h PING PONG	10.00 h PETANCA
28	29	30			
	19.00 h MEDITACIÓ	10.00 h IOGA 19.00 h PING PONG			

LA VEU DEL LECTOR

Seguint amb el tema dels whatsapps, una de les poques connexions que tenim amb els amics del Casal.

Quants missatges variats; de política, de medecina, de comportaments, de flors, de consells, reflexions... de vida i de mort... “Desde que murió Paula (mi hija), hace 27 años, he perdido el miedo a la muerte”, diu Isabel Allende... També “molts “Bon Dia” i “Bona Nit”; fotografies diverses: de nets, de besnets, de jardins... Música, museus, paisatges... En fi, no acabaria.

Quina sort tenim de poder gaudir de les noves tecnologies! Vídeo-trucades, reunions telemàtiques, enviament de documents diversos... Estic segura que la pandèmia haurà fet que molts aprenguem a fer servir mòbils i tauletes i a refiar-nos de les comunicacions a través d'aquests aparells. No oblidem, de tota manera, que els hem de tenir un respecte: compte amb les dades que hi posem!

Sabeu que a mi aquests temes m'agraden, de fet utilitzo la informàtica quasi com una eina de manualitats: retoc de fotografies, muntatges de cartells, mirar els comptes del banc, fer transferències... Sé que la majoria ja sou experts, però, ara que no puc tenir-vos a la classe d'informàtica del Casal, deixeu-me que m'oferexi per a qualsevol consulta que tingueu, en el ben entès que no ho sé tot, però que procuraré ajudar en el que sàpiga. Em trobeu al mòbil 635636524, tant mitjançant una trucada com per whatsapp.

I quines ganes tenim de tornar a totes les activitats: excursions, viatges, passejades, Visites Culturals, cursos de memòria, d'anglès de català, manualitats... Cinema, concerts, festes d'aniversaris, jocs de taula, futbolí, ping pong i billar... Sóc conscient que em deixo coses, però és que són tantes... No defallim! Recuperarem el temps perdut!

Avui, mirant fotos de l'arxiu (em sento privilegiada de poder comptar-hi) del Casal, m'he adonat quanta vida donaser-ne membre! Bons records també dels que ens han deixat, alguns que esperàvem retrobar quan acabi la pandèmia i no podrà ser, però crec que els que els hem coneguts els portem al nostre cor.

Disculpeu. He fet servir aquest apartat com a diari íntim... com que ningú hi escriu... Ja m'agradaria poder comptar amb els vostres comentaris! Vinga! animeu-vos!

Montse

NOTA DE LA REDACCIÓ: Envieu-nos cartes o articles amb el vostre nom i número del DNI, a Secretaria, per correu postal (c/Tibidabo, 7 - 08197 Valldoreix), o mail a laveuinformatiu2017@gmail.com, indicant “Assumptes: cartes a l'Informatiu” ó “article per a LA VEU”. Els escrits per a les cartes no podran sobrepassar les 15 línies mecanoscrites de mida 12 punts, i per als articles els escrits no podran sobrepassar els 2.500 caràcters comptant els espais i sense imatges, o un màxim de 1.500 si s'hi han d'incloure imatges; línies mecanoscrites de mida 12 punts. Les fotos es reduiran a la mida convenient segons l'espai disponible. --El Casal es reserva el dret de reduir i d'editar les cartes o articles que ho requereixin.

del poemari **ALGÚ QUE ESPERA (1990)**

Tot ha passat; i ara m'eixugo els llavis
i potser els ulls i de nou em dispo
a contemplar plàcidament la vida.

Faig inventari de moments viscuts
i amb dits maldestres dibuixo la gràcil
silueta dels cossos que no oblidó.

Totes
les claredats acaben en sorpresa,
però ningú no es queixa amb vehemència
de tant d'engany, i arrosseguem els peus
per una casa freda i desolada.
Aquest és l'àmbit, diuen, i el record
és només l'ombra prima d'algun arbre
massa llunyà per resguardar-nos.

Ara
tot el que escric ressona dintre meu
i ja no em sento sol. Lladra, poruc,
un gos, i el vent, indecís, fa estremir
les fulles dels geranis.

Miraré
de no tornar-me a perdre, ara que tinc
els ulls i els llavis nets per contemplar
i assaborir plàcidament la vida.

Miquel MARTÍ i POL